

2009. február 19., csütörtök

9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Kvartett közel-keleti megbízottjának, a Palesztin Hatóság elnökének, a Palesztin Törvényhozó Tanácsnak, az izraeli kormánynak és a Knesszetnek.

A gyermekek különleges helyzetének figyelembevétele az Európai Unió külső fellépéseiben

P6_TA(2009)0060

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a gyermekek különleges helyzetének figyelembevételéről az Európai Unió külső fellépéseiben (2008/2203(INI))

(2010/C 76 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Gyermekek különleges helyzetének figyelembevétele az Európai Unió külső fellépéseiben” című, 2008. február 5-i bizottsági közleményre (COM(2008)0055),
- tekintettel a „Gyermekek szükség- és válsághelyzetekben” című, 2008. február 5-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2008)0135),
- tekintettel az „Európai Unió cselekvési terve a gyermekek jogainak a külső fellépésekben való érvényesítésére” című, 2008. február 5-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2008)0136),
- tekintettel az „Az EU mint világszintű partner a fejlesztésért - A millenniumi fejlesztési célok elérése felé vezető fejlődés felgyorsítása” című, 2008. április 9-i bizottsági közleményre (COM (2008)0177),
- tekintettel a „Gyermek jogainak előmozdítása és védelme az Európai Unió külső fellépéseiben – fejlesztés és humanitárius dimenziók” című, 2008. május 26-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Tanács 2008. június 19-i és 20-i következtetéseire,
- tekintettel a gyermekek jogainak előmozdítására és védelmére vonatkozó, a Tanács által 2007. decemberében elfogadott uniós iránymutatásokra,
- tekintettel a gyermekek és a fegyveres konfliktusok kapcsolatáról szóló, a Tanács által 2003. decemberében elfogadott uniós iránymutatásokra és ezek 2008 júniusában frissített változatára,
- tekintettel a fegyveres konfliktusokkal érintett gyermekek védelmének az európai biztonsági és védelmi politika (EBVP) műveleteibe való integrálására szolgáló, a tanács által 2006. májusában elfogadott ellenőrző listára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 1989. november 20-án elfogadott gyermekjogi egyezményre és annak fakultatív jegyzőkönyveire,
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célokra vonatkozó, a Tanács által 2008. június 18-án elfogadott uniós cselekvési programra,
- tekintettel a gyermekekről és fegyveres konfliktusokról szóló, az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2005. július 26-i, 5235. ülésén elfogadott, 1612 (2005) sz. ENSZ-határozatra,

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) az alkalmazhatóság alsó korhatáráról szóló 1973. június 26-án Genfben elfogadott, 138. számú, és a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról és a felszámolásukra irányuló azonnali lépésekről szóló, 1999. június 17-én Genfben elfogadott, 182. számú egyezményeire,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 2000. szeptember 8-án elfogadott millenniumi nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ székhelyén 2002 májusában tartott, a gyermekekkel foglalkozó különleges ülés eredményeit tartalmazó, „A gyermekekhez igazított világ” című dokumentumra,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának az Egyesült Nemzetek Közgyűlése előtt 2006. október 11-én ismertetett, a gyermekek elleni erőszakról szóló tanulmányára,
- tekintettel az UNICEF-nek az ENSZ számára „A gyermekek és a millenniumi fejlesztési célok” címmel 2007 decemberében készített jelentésére,
- tekintettel az UNICEF-nek a „Világ gyermekeinek helyzete 2008” című, 2007 decemberében közzétett jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsának 2008 augusztusában közzétett, a millenniumi fejlesztési célok eléréséről szóló 2008-as jelentésére,
- tekintettel a gyermekek törvénytelen toborzással és fegyveres erőben/csoportokban való felhasználásával szembeni védelméről szóló, a miniszterek és képviselők által a 2007. február 5–6-i párizsi találkozón elfogadott párizsi kötelezettségvállalásokra és a fegyveres erőkkel vagy fegyveres csoportokkal kapcsolatba kerülő gyermekekről szóló párizsi elvekre és iránymutatásokra,
- tekintettel az Afrikai Egységsszervezet (OUA) által 1990-ben elfogadott és 1999. november 29-én hatályba lépett, a gyermek jogairól és jólétéről szóló afrikai chartára,
- tekintettel a cotonoui megállapodás ⁽¹⁾ módosított változatára ⁽²⁾, különösen annak az emberi jogok, a demokratikus elvek, a jogállamiság és a felelősségteljes kormányzás tekintetében alapvető fontosságú elemekről szóló 9. cikkére és az ifjúságot érintő kérdésekről szóló 26. cikkére,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésének a gyermekek jogairól és a gyermekkatonákról szóló, 2004. február 19-én Addisz Abebában elfogadott állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésének a gyermekmunka társadalmi következményeiről és a gyermekmunka elleni küzdelem stratégiáiról szóló 2008. november 28-án, Port Moresbyben elfogadott állásfoglalására,
- tekintettel az Európai Unióról, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződéseket módosító, 2007. december 13-án Lisszabonban aláírt Lisszaboni Szerződésre, és az Európai Unióról, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződések egységes szerkezetbe foglalt változataira, különösen az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére, amely kimondja, hogy az Európai Unió „küzd a társadalmi kirekesztés és megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és férfiak közötti egyenlőséget, a nemzedékek közötti szolidaritást és a gyermekek jogainak védelmét”, a világ többi részéhez fűződő kapcsolataiban pedig „hozzájárul a békéhez, a biztonsághoz, a Föld fenntartható fejlődéséhez, a népek közötti szolidaritáshoz és kölcsönös tisztelethez, a szabad és tisztességes kereskedelemhez, a szegénység felszámolásához és az emberi jogok, különösen pedig a gyermekek jogainak védelméhez”,

⁽¹⁾ Egyrésről az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai, másrésről az Európai Közösség és tagállamai között Cotonouban, 2000. június 23-án aláírt partnerségi megállapodás (HL L 317., 2000.12.15., 3. o.).

⁽²⁾ HL L 209., 2005.8.11., 27. o.

⁽³⁾ HL C 26., 2004.1.29., 17. o.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság „Európai konszenzus” című, az Európai Unió fejlesztési politikájáról szóló együttes nyilatkozatára ⁽¹⁾, különösen arra a követelményre, hogy a közösségi fejlesztési politika végrehajtása során biztosítani kell a gyermekek jogainak érvényesülését,
 - tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és az Európai Bizottság humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzusról szóló együttes nyilatkozatára ⁽²⁾, különösen arra a követelményre, hogy a gyermekekre és sajátos szükségleteik kielégítésére külön figyelmet kell fordítani,
 - tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára, különösen annak a gyermekek jogairól szóló 24. cikkére,
 - tekintettel a gyermekekkel, a fiatalokkal és a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelmet szolgáló megelőző intézkedésekre vonatkozó közösségi cselekvési program (Daphne program) (2000–2003) elfogadásáról szóló, 2000. január 24-i 293/2000/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽³⁾,
 - tekintettel a 2007. június 4-én, Berlinben tartott európai gyermekjogi fórumon elfogadott politikai nyilatkozatra, amely ismételten kinyilvánítja az arra irányuló szándékot, hogy az Európai Unió külső és belső politikáiban következetesen vegyék figyelembe a gyermekek jogait,
 - tekintettel a globális partnerek fóruma által 2004 júliusában közzétett, a HIV és az AIDS által sújtott világban élő árvák és kiszolgáltatott gyermekek védelméről, gondozásáról és támogatásáról szóló keretprogramra,
 - tekintettel a gyermekkereskedelemről és a gyermekkatonákról szóló 2003. július 3-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a „Gyermekek fejlődő országokban történő kizsákmányolásáról, különös tekintettel a gyermekmunkára” című 2005. július 5-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az EU gyermekjogi stratégiájának kidolgozásáról szóló 2008. január 16-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0039/2009),
- A. mivel a gyermekek jogainak érvényesítése kulcsfontosságú egyéni életlehetőségeik és a szegénység felszámolása irányába tett előrehaladás szempontjából egyaránt,
- B. mivel a társadalom által a gyermekekre osztott nemi szerepek meghatározóak a gyermekek jövőjére nézve: az élelmiszerhez és oktatáshoz való hozzáférésükre, munkaerő-piaci részvételükre, az emberi kapcsolatokban elfoglalt helyzetükre, valamint fizikai és mentális egészségükre,
- C. mivel a gyermekjogi egyezményben meghatározott célok jórészt teljesítetlenül maradnak,

⁽¹⁾ HL C 46, 2006.2.24., 1.o.

⁽²⁾ HL C 25., 2008.1.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 34., 2000.2.9., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 74. E, 2004.3.24., 854. o.

⁽⁵⁾ HL C 157. E, 2006.7.6., 84. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0012.

2009. február 19., csütörtök

- D. mivel a világon élő 2,2 milliárd gyermek közül 1,9 milliárd (86 %) és a rendkívüli szegénységben élő gyermekek 98 %-a fejlődő országokban él,
- E. mivel naponta több mint 26 000 öt évesnél fiatalabb gyermek hal meg világszerte, legtöbbször olyan okok miatt, amelyek megelőzhetőek lennének, és a jelenlegi tendenciák szerint a gyermekhalálozás kétharmaddal való csökkentéséről szóló millenniumi fejlesztési célkitűzés 2045-ig nem érhető el,
- F. tekintettel a nők 1995. szeptember 4–15-én Pekingben tartott 4. világkonferenciáján elfogadott cselekvési program 9. pontjára, amely a megelőző évtized valamennyi nemzetközi gyermekjogi konferenciáján hangsúlyozott alapvető elv is,
- G. mivel, amennyiben a Lisszaboni Szerződést valamennyi tagállam ratifikálja, a gyermekek jogainak védelme az Unió külpolitikájának külön célkitűzése lesz,
- H. mivel a Tanács megbízta a Bizottságot, hogy elemezze a gyermekmunka igénybevétele nélkül készített termékek értékesítését ösztönző intézkedések hatását, valamint hogy vizsgálja meg és készítsen jelentést a gyermekmunka legrosszabb formáinak igénybevitelével előállított termékekre vonatkozó további lehetséges intézkedésekről,
- I. mivel a gyermekek oktatáshoz való joga nem képezheti vita tárgyát, és az oktatás és szakképzés fontos szerepet tölt be a gyermekmunka fokozatos felszámolását célzó stratégiában,
- J. mivel a gyermekek kereskedelmi kizsákmányolása emberi méltóságuk súlyos megsértése és a társadalmi igazságosság elveibe ütközik,
- K. mivel a fejlődő országokból származó áruk vásárlóinak kulcsfontosságú szerepük lehet azon áruk azonosításában és elutasításában, amelyek egészben vagy részben gyermekmunkával készültek, és ekként közvetlen és hatásos gazdasági nyomást képesek kifejteni,
1. üdvözli a gyermekek különleges helyzetének az Európai Unió külső fellépéseiben történő figyelembevételéről szóló fent említett bizottsági közleményt, valamint a kiegészítő belső munkadokumentumokat és a kísérő tanácsi következtetéseket mint fontos lépéseket az EU gyermekjogi stratégiája felé vezető úton;
 2. elismeri, hogy az uniós intézmények egyre nagyobb hangsúlyt fektetnek a gyermekek jogaira, de hangsúlyozza, hogy még sok a tennivaló addig, amíg a politikai kötelezettségvállalásokat átültetik a gyakorlatba, továbbá hangsúlyozza, hogy a tervek megvalósítása csak akkor lehetséges, ha a megfelelő finanszírozás biztosított;
 3. kiemeli a gyermekek jogainak biztosítására vonatkozó millenniumi fejlesztési célok elérésének fontosságát, és sürgeti az EU tagállamait, hogy teljesítsék azon ígéretüket, miszerint biztosítják a megfelelő és kiszámítható finanszírozást a 2010. évi referenciaértékek eléréséhez szükséges ütemezett költségvetési támogatáson keresztül;
 4. felszólítja az Uniót, hogy szilárdan folytassa a lányok elleni (a fogantatástól kezdődő) megkülönböztetés valamennyi formájának felszámolását, és biztosítson elegendő forrást a megkülönböztetésből eredő egyenlőtlenségek elleni küzdelemhez;
 5. üdvözli a gyermekek jogainak a külső fellépésekben való érvényesítésére vonatkozó bizottsági cselekvési terv négy irányadó elvét, amelyek a gyermekek jogainak átfogó és koherens megközelítését nyújtják;
 6. elismeri, hogy a gyermekek jogain alapuló megközelítés a gyermekjogi egyezményben meghatározott normákon és elveken alapul, és azok megvalósítására irányul;
 7. kéri, hogy az Európai Unió csatlakozzon az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez, valamint a többi, a gyermekek jogainak gyakorlásáról, az örökbefogadásról, a szexuális kizsákmányolásról, a gyermekmunkáról, fegyveres konfliktusban a gyermekek védelméről és a bántalmazásról szóló megállapodásokhoz;

2009. február 19., csütörtök

8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a gyermekjogi egyezmény és a hozzá csatolt jegyzőkönyvek végrehajtását, és fokozzák a harmadik országokban a gyermekek védelmére kialakított jogrendszerek reformjának támogatását;
9. hangsúlyozza, hogy a gyermekek jogainak érvényesülését előmozdító minden fellépés során tiszteletben kell tartani a gyermek szüleinek és közvetlen családjának, valamint elsődleges gondozóinak és gyámjainak elsődleges szerepét, kiemelt figyelmet fordítva az anyák helyzetének javítására;
10. emlékeztet ugyanakkor arra, hogy a családjában nehéz helyzetben lévő gyermek érdeke lehet, hogy pillanatnyilag eltávolítsák onnan, ha ez védőintézkedést jelent, különösen a szülők pszichoszociális vagy pszichiátriai problémái, családon belüli erőszak, rossz bánásmód vagy nemi visszaélés esetén;
11. hangsúlyozza, hogy sürgősen kiemelt figyelmet kell fordítani a leginkább kiszolgáltatott és a társadalom által kirekesztett gyermekekre, ideértve a fogyatékkal élő, a migráns, a kisebbségekhez tartozó, a szüleiktől távol és a kíséret vagy szülői felügyelet nélkül lévő gyermekeket;
12. hangsúlyozza, hogy a gyermekek jogain alapuló megközelítés gyakorlatba történő átültetéséhez az Európai Uniónak alapos elemzést kell végeznie a gyermekek jogaira vonatkozóan – ideális esetben az országos, a regionális és a tematikus stratégiai dokumentumok elfogadását vagy felülvizsgálatát követően –, amely alapján a gyermekekkel kapcsolatos kérdéseket célzó intézkedéseket és programokat ki lehet választani; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy a lehető legkorábban vagy a fejlesztési programok felülvizsgálatakor adjon a Parlamentnek áttekintést a gyermekekkel kapcsolatos intézkedésekről és pénzügyi előirányzatokról;
13. hangsúlyozza, hogy a gyermekek jogait következetesen bele kell foglalni az Unió partnerországokkal folytatott politikai párbeszédébe és szakpolitikai vitáiba;
14. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen jelentést arról, hogy az Európai Unió és harmadik országok között meglévő nemzetközi megállapodások tartalmazzak-e már a gyermekek jogaira vonatkozó, kötelező érvényű záradékot, és amennyiben nem, a megállapodásokba ilyen záradék beilleszthető-e;
15. úgy véli, hogy a partnerországokban és uniós szinten egyaránt intézményesíteni kell a gyermekek részvételét és jobb finanszírozásra van szükség;
16. támogatja, hogy a meglévő ifjúsági és gyermek hálózatokat állandó platformokká alakítsák, amelyek lehetővé teszik a gyermekek bevonását és véleményük kikérését, és felhívja a Bizottságot, hogy következetesen kérje ezen hálózatok hozzájárulását az országos stratégiai dokumentumok megvitatása során, valamint ösztönözze részvételüket a nemzeti tervezési eszközök kidolgozásában;
17. felhívja a Bizottságot, hogy segítse a partnerországokat gyermekbarát költségvetés elfogadásában, különösen akkor, ha az Európai Közösség költségvetési támogatást biztosít, és dolgozzon ki a gyermekekkel kapcsolatos, egyértelmű referenciértékeket, mérhető célkitűzéseket, határidőket tartalmazó, átfogó nemzeti cselekvési terveket, valamint a gyermekek jogai tekintetében felülvizsgálati és beszámolási mechanizmusokat;
18. ragaszkodik ahhoz, hogy az EU általános költségvetési támogatása tartalmazzon pénzeszközöket a megfelelő minisztériumok (úgy mint a népjóléti, egészségügyi, oktatási és igazságügyi minisztérium) kapacitásépítésére annak biztosítása céljából, hogy azok rendelkezzenek a megfelelő döntésekkel és eszközökkel a gyermekeknek szánt szolgáltatásoknak a költségvetésbe építéséhez és végrehajtásához;
19. hangsúlyozza, hogy az EU-nak külső fellépései során erőteljesen ösztönöznie kell a harmadik országok kormányait a nemzetközi gyermekjogi normák betartására, különösen az olyan alapvető szociális jóléti szolgáltatások nyújtása tekintetében, mint az iskolákban és óvodákban az ingyenes ételmeztartás, valamint az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a fegyveres konfliktussal jellemzett helyzetekben és a konfliktus utáni helyzetekben lévő gyermekek tekintetében az oktatáshoz való méltányos hozzáférés biztosítása a konfliktusmegelőzésbe történő fontos befektetést képez;
20. megállapítja, hogy a közelmúltbeli, uniós szintű pozitív fejlődés ellenére a gyermekek jogaival foglalkozó uniós intézményi és személyi források továbbra sem megfelelőek;

2009. február 19., csütörtök

21. javasolja egy európai uniós különképviselő kinevezését annak érdekében, hogy biztosítsák a láthatóságot és a vezető szerepet a gyermekek jogainak tekintetében;
22. úgy véli, hogy minden bizottsági delegációban egy személyre kell ruházni a felelősséget a gyermekkel kapcsolatos kérdésekben, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a székhelyek személyzete, valamint a missziók és küldöttségek tagjai megfelelően képzettek legyenek, és rendelkezzenek iránymutatással arra nézve, hogyan kell a gyermekek jogait a külső fellépésekbe integrálni és a gyermekek hatékony és biztonságos részvételét rendezni;
23. kéri, hogy a gyermekeknek az ENSZ gyermekjogi egyezménye szerinti jogainak védelme az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének többéves keretprogramjában központi helyet töltsön be; úgy véli, hogy ennek az ügynökségnek hálózatot kellene kialakítania nemzetközi szervezetekkel, gyermekjogi ombudsmanokkal és nem kormányzati szervezetekkel, hogy azok tudását és tapasztalatát hasznosíthassa;
24. üdvözli a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy fellép a gyermekek jogainak megsértése esetén, így a gyermekmunka, a gyermekkereskedelem, a gyermekkatonák ellen, a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekek védelmében, valamint a gyermekek elleni erőszak valamennyi formájával szemben, ideértve a szexuális kizsákmányolást és a káros hagyományos gyakorlatokat; kitart azonban amellett, hogy a gyermekek jogai megsértésének alapvető okaira és megelőzésére kell összpontosítani;
25. kéri a Bizottságot, hogy a gyermekek jogai megsértésének megelőzésére szolgáló fontos intézkedésként külső fellépéseibe és a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiba építse bele a büntethetlenséggel szembeni küzdelmet;
26. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy azon partnerországok esetében helyezték előtérbe a nemzeti gyermekvédelmi stratégiák és rendszerek fejlesztését, amelyek még a gyermekek sérülése előtt támogató szolgáltatásokat tudnak biztosítani a gyermekek és családok számára;
27. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a gyermekek jogait védő és előmozdító intézményi struktúrák partnerországokban való támogatására, ideértve a független ombudsmanokat is;
28. úgy véli, hogy erőfeszítéseket kell tenni a szülők és gondozók, illetve a gyermekekkel foglalkozó pedagógusok és egészségügyi dolgozók körében is a gyermekek jogai megértésének és tiszteletben tartásának fokozására;
29. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyék a hivatalos anyakönyvi nyilvántartást a fejlesztési együttműködési politika részévé, mint alapvető jogot és a gyermekek jogait védő fontos eszközt;
30. elismeri, hogy a korai gondozás és nevelés – így az oltások, a bölcsődei és óvodai ellátáshoz való hozzáférés – a gyermekek jogainak része, és elismeri, hogy a gyermekkor korai szakasza a fejlődés szempontjából igen nagy jelentőségű, valamint, hogy a nem megfelelő táplálkozás és a gondoskodás hiánya egyaránt eredményezhet fizikai és szellemi károsodást;
31. hangsúlyozza, hogy az egyetemes alapfokú oktatásról szóló 2. és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 3. millenniumi fejlesztési cél elérése meghatározó jelentőségű a gyermekek jogai megsértésének megelőzésében;
32. hangsúlyozza, hogy a lányokra összpontosító beavatkozásokra van szükség ahhoz, hogy a fiúkkal azonos lehetőséget kapjanak az iskolába járásra, megfelelő élelmezésre, lehetőséget véleményük kifejtésére és az egészségüghöz való hozzáférésre;
33. sürgeti az Európai Uniót, hogy a segélyprogramokban és a partnerországokkal folytatott politikai párbeszédben kezelje prioritásként az oktatáshoz való jogot, különösen a lánygyermekek esetében; hangsúlyozza a tartós megkülönböztetés elleni küzdelem szükségességét a szegény családokban, amelyek nem tudják összes gyermekük iskolai díját kifizetni, és a lányok kárára a fiúk iskoláztatását választják;

2009. február 19., csütörtök

34. hangsúlyozza, hogy az oktatási létesítményeknek és programoknak „lánybarátnak” kell lenniük, és például a hivatalos oktatási formák alternatíváit vagy a testvéreiket gondozó lányoknak megfelelő, rugalmas tanrendet kell kínálniuk;
35. hangsúlyozza, hogy a lányok oktatásába történő beruházás olyan beruházás, amelynek a legnagyobb hatása a szegénység felszámolása, a népességnövekedés mérséklése, az alacsonyabb csecsemő- és gyermekhalandóság, a kevésbé széles körű alultápláltság, az iskolába járás emelkedése és az egészség javítása szempontjából;
36. hangsúlyozza, hogy a minőségi oktatásnak elsőbbséget kell élveznie, többek között konfliktushelyzetekben és bizonytalan helyzetekben, és üdvözli a Bizottság azon tervét, hogy a humanitárius segítségnyújtási műveletek keretében foglalkozzanak az oktatással; kiemeli az olyan operatív iránymutatások szükségességét, amelyek elkötelezik az EU-t emellett, hogy az oktatást beépítse a humanitárius válaszlépéseinek minden szakaszába, a vészhelyzetek idején való oktatással foglalkozó ügynökségek közötti hálózat által felvázolt minimumkövetelményeknek megfelelően, és uniós szinten megfelelő pénzügyi és humán erőforrás-finanszírozásra szólít fel az új szakpolitikai kötelezettségvállalás végrehajtása céljából;
37. ragaszkodik ahhoz, hogy egyetlen gyermeket se fosszanak meg az oktatáshoz való alapvető jogától a gazdasági erőforrások hiánya miatt, és megismétli az összes fejlődő ország kormányához arra vonatkozóan intézett felhívását, hogy szabjanak meg egyértelmű menetrendet az alapfokú oktatás közvetlen és közvetett tandíjainak gyors megszüntetésére, az oktatás magas szintjének egyidejű fenntartása mellett;
38. hangsúlyozza, hogy az Unió harmadik országokkal folytatott kapcsolataiban a gyermekek társadalmi kompetenciájának, az általuk tanúsított tolerancia és szolidaritás és a környezetükért viselt felelősség fejlesztésére irányuló projektek – különösen az éghajlatváltozás elleni küzdelem összefüggésében – a legnagyobb jelentőséggel bírnak;
39. emlékeztet arra, hogy a gyermekmunka igénybevételére ösztönző hatások visszaszorításához kulcsfontosságú azon politikai kötelezettségvállalás, hogy a szakpolitikákat következetesen választják meg a szegénység csökkentése, a minőségi oktatás és az emberi jogok vonatkozásában;
40. felhívja az Európai Közösséget és a tagállamokat, hogy fokozottan támogassák a tisztességes kereskedelemre és címkézésre vonatkozó kezdeményezéseket, amelyek a gyermekmunka elutasítására ösztönzik a vállalatokat; ajánlja, hogy fokozottabban ellenőrizzék az alapvető munkahelyi jogokra vonatkozó önkéntes magatartási kódexek betartását, és azokat tegyék átláthatóbbá az európai fogyasztók számára; úgy véli, hogy a gyermekmunkára vonatkozó nemzetközi előírásoknak való megfelelést feltételként kellene kikötni a közbeszerzési szerződések esetében;
41. üdvözli a Tanács azon kezdeményezését, hogy felmérést készít a gyermekmunka igénybevétele nélkül készült termékek eladására szolgáló pozitív ösztönzők hatásáról és a lehetséges további intézkedésekről, beleértve a kereskedelemmel kapcsolatos intézkedéseket; felhívja a Bizottságot a Parlament tájékoztatására a felmérés kialakításáról, végrehajtásáról és eredményéről;
42. sürgeti a Bizottságot, hogy javasoljon egységes módszert az Európai Unióba behozott termékek címkézésére annak tanúsítására, hogy azokat gyermekmunka igénybevétele nélkül gyártották a termelési lánc minden szakaszában, például a szóban forgó termék csomagolásán a „gyermekmunka nélkül készült” címke elhelyezésével, ezzel biztosítva, hogy a rendszer megfeleljen a WTO nemzetközi kereskedelmi szabályainak;
43. kiemeli a gyermekhalandóság csökkentéséről szóló 4., valamint a HIV/AIDS, malária és egyéb betegségek elleni küzdelemre vonatkozó 6. milleniumi fejlesztési célkitűzést, és sürgeti a Közösséget és más adományozókat, hogy fejlesszék a közegészségügyi rendszereket, amelyek a teljes népességre vonatkozóan költséghatékony egészségügyi szolgáltatásokat nyújtanak az anyáknak, az újszülötteknek és a gyermekeknek egyaránt, és illesszék be ezen szolgáltatások körébe az olyan betegségspecifikus beavatkozásokat mint a maláriaszűnyög elleni, ágy fölé helyezhető védőháló vagy az antiretrovirális gyógyszerek biztosítása;
44. helyteleníti a nemi és reprodukív egészségügyi jogokkal kapcsolatos politikák aláaknázására irányuló törekvéseket, amelyek a nem kívánt terhességek és a nem biztonságos abortuszok számának növekedéséhez vezetnek, és sürgeti az Európai Uniót, hogy az anyák egészségének javítására vonatkozó 5. milleniumi fejlesztési célkitűzés elérése érdekében tartsák fenn a nemi és reprodukív egészségügyi szolgáltatások teljes körű finanszírozását;

2009. február 19., csütörtök

45. megállapítja, hogy az élelmiszerár-válság a gyermekekre különösen káros hatást gyakorol, és kiemeli a – nemcsak a megfelelő élelmiszerekhez való hozzáférést, hanem a megfelelő mikrotápanyagokhoz, biztonságos vízhez, higiéniahoz és tisztálkodáshoz, egészségügyi ellátáshoz, a megfelelő gyermekgondozáshoz és egészséges környezethez való hozzáférést is jelentő – táplálkozásbiztonság fokozását szolgáló, átfogó stratégiai szükségességét;
46. elismeri az uniós szakpolitikai keretrendszer jelentőségét, amely a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekek tragédiájával való szembeszállást célozza, és kéri, hogy erősítsék a nyomon követési, tudatoságnövelő és képzési mechanizmusokat a keretrendszer megfelelő gyakorlati végrehajtásának biztosítása érdekében;
47. meggyőződése, hogy a gyermekvédelmi tanácsadónak valamennyi EBVP-misszióban részt kell vennie, és hangsúlyozza, hogy az EBVP-misszió személyzete képzésének ki kell terjednie a gyermekvédelem kérdéseire is;
48. hangsúlyozza, hogy az EBVP missziói révén támogatott leszerelési, demobilizációs és reintegrációs programoknak figyelembe kell venniük a gyermek sajátos igényeit;
49. kéri, hogy a konfliktushelyzetekben és a konfliktus utáni helyzetekben fordítsanak nagyobb figyelmet a leánygyermek szükségleteire, valamint a menekültekre és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült lányokra, illetve a nemi erőszak és az erőszakos szexuális cselekmények áldozatául esett lányokra;
50. felhívja a Bizottságot, hogy ruházzon be a lányok és fiúk elleni, szexuális és nemi alapon történő erőszak megelőzését és az arra való válaszlépéseket célzó programokba, amelyeknek ki kell terjedniük a HIV-fertőzésre vonatkozó, posztexpozíciós profilaxis nyújtására, a gyógyító és szociális szolgálatokra és a bizalmas feljelentési mechanizmusokra;
51. hangsúlyozza, hogy az EU-nak támogatnia kell a megbélyegzettség és megkülönböztetés legyőzésére szolgáló intézkedéseket is, mivel saját közösségük gyakorta kiközösíti a védelemre szoruló – például HIV-pozitív, nemi erőszak vagy erőszakos szexuális bűncselekmény áldozatává vált, nemi erőszaktól gyermeket szült vagy abortuszon átesett – lányokat és asszonyokat;
52. rámutat a HIV-fertőzött és AIDS-beteg gyermekek, valamint az AIDS miatt árván maradó gyermekek különösen nehéz helyzetére; különösen elítéli a nők és lányok megerősökölését, amely azon a hiedelmen alapul, hogy egy szűzzel való közösülés meggyógyítja az AIDS-t, és szorgalmazza, hogy helyi felvilágosító kampányokkal szüntessék meg ezt a tévhitet, és ezzel jobban védjék különösen a fiatal lányokat;
53. hangsúlyozza a migráns munkavállalók és családtagjaik védelméről szóló ENSZ egyezmény betartásának szükségességét, a migráns családok gyermekei jogainak védelme érdekében;
54. felhívja az EU-t, hogy a fejlesztési együttműködési eszköz részét képező menekültügyi és migrációs tematikai programot egészítse ki a különösen az olyan érzékeny csoportoknak nyújtott támogatással, mint amilyenek a migránsok gyermekei és a szegénységben élő gyermekek;
55. felszólítja az Európai Uniót, hogy külső fellépésében fordítson különös figyelmet a megkülönböztetést tapasztaló gyermekek helyzetére, beleértve a törvényt megsértő gyermekeket és a szabadságuktól megfosztott és zárt intézetekbe kerülő gyermekeket is; hangsúlyozza, hogy a gyermekeknek könnyebben kellene tudniuk hozzáférni az igazságszolgáltatáshoz és a szaksegítséghez, valamint hogy életkorukat – különös védintézkedések révén – az igazságügyi eljárás teljes egészében figyelembe kell venni;
56. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a segélyprogramok kidolgozása és a bel- és igazságügyekkel kapcsolatos cselekvési tervek harmadik országokkal való megtárgyalása során foglalkozzon a fiatalokká kapcsolatos igazságszolgáltatás kérdésével, tekintettel nemcsak a vonatkozó nemzetközi és regionális normák ratifikációjára, hanem azok hatékony végrehajtására is;
57. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozgítsák elő a gyermekekkel kapcsolatos szakpolitika koherenciájának ügyét, és a gyermekek jogait vegyék figyelembe más főbb szakpolitikai területeken is, így a biztonság, az éghajlatváltozás, a migráció és a segélyek hatékonyságának vonatkozásában;

2009. február 19., csütörtök

58. kéri, hogy a harmadik országbeli gyermekekre esetlegesen hatást gyakorló minden uniós szakpolitika tekintetében végezzenek egységes gyermekjogi hatásvizsgálatot, illetve utólagos értékelést; hangsúlyozza, hogy a gyermekeket külön és egyedi csoportnak kell tekinteni, mivel érintettségük a felnőttekével nem azonos;

59. üdvözli a fent említett tanácsi következtetésekben a gyermekjogok területén a munkamegosztás jobb koordinálására és erősítésére meghirdetett kezdeményezést, a meglévő bizottsági és tagállami szakpolitikáknak és tevékenységeknek kísérleti országokba való átültetése révén;

60. aggályosnak tartja, hogy a kísérleti országokat még mindig nem azonosították, és felhívja a tagállamokat a Bizottsággal való szoros együttműködésre annak biztosítására, hogy a gyakorlatot gyorsan végrehajtsák;

61. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki eljárásokat, referenciaértékeket és mutatókat annak érdekében, hogy a gyermekek érvényre juttatott jogai napirenden maradjanak, és osztja a Bizottság véleményét, miszerint a gyermekek jogainak érvényesítése mellett egyedi intézkedésekre is szükség van a földrajzi alapok és az Európai Fejlesztési Alap keretében, lehetőség szerint a kulcsfontosságú ágazatokon kívül;

62. úgy véli, hogy a Parlament összehangoltabb, következetesebb szerepet tölthet be az EU gyermekekkel kapcsolatban tett kötelezettségvállalásainak nyomán követésében, például az emberi jogokról szóló éves jelentés segítségével;

63. javasolja, hogy az interparlamentáris közgyűlések (az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés, az EuroLat, az Euro-Mediterrán Parlamenti Közgyűlés) hívják meg üléseikre a fogadó ország gyermekekkel foglalkozó szervezeteit, és támogatja egy olyan régióközi ifjúsági fórum létrehozását, mint az EU–Afrika Ifjúsági Platform;

64. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányának és parlamentjének, valamint az ENSZ főtitkárának és az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek.

Az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció

P6_TA(2009)0061

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló 2002/14/EK irányelv alkalmazásáról (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 136–145. cikkére,
- tekintettel a munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló közösségi chartára vonatkozóan az államfők által 1989. december 9-én elfogadott nyilatkozatra, és különösen 17. és 18. cikkére,
- tekintettel az Európa Tanács 1996-ban felülvizsgált európai szociális chartájára, és különösen 21. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2000. december 7-én Nizzában elfogadott, és a 27 tagállam állam- és kormányfői által az Európai Parlamentben 2007 decemberében ünnepélyesen aláírt Alapjogi Chartájára, és különösen 27. cikkére,